

Risikoen nu i og for sig maa siges at være minimal, i hvert Fald i Sammenligning med den, der fandtes i 1922—23, da Statsboligfonden blev tilvejebragt — man maatte den Gang regne med en Nedgang i Prisen paa henimod et halvt Hundrede Points, om jeg ikke husker fejl —, det er Udtryk for, at man nu er naaet saa nær ned til Prisniveauet i gamle Ejendomme, at man kan sige, at Differencen mellem disse to Priser er Udtryk for den Fordel, det er at bo i nye Ejendomme i Sammenligning med gamle. Jeg skulde tro, at vi i Virkeligheden stærkt nærmer os dernedtil, og dette Fald burde i hvert Tilfælde nu være der, og hvis det ikke helt har givet sig Udtryk, nærer jeg ikke Tvivl om, at dette Fald vil kunne fremtvinges og fremtvinges des hurtigere, jo færre Penge der fra det offentlige Side stilles til Disposition for Bygherren til Betaling af eventuel Overpris til Materialer, til Leverandører, til Mestre og til Arbejdere. Derfor forstaar jeg ogsaa særdeles vel, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ved denne Lejlighed har peget paa det Forhold, han for et Øjeblik siden omtale, og som ogsaa jeg vil gøre nogle ganske faa Bemærkninger om.

Men den højtærede Minister pegede navnlig paa, at der nu bliver tilvejebragt større Sikkerhed i Loven for, at man ikke gennem Skønnet lempes de Laanevilkkaar, Loven fastsætter. Den højtærede Minister udtalte, at nu vilde man kun yde Støtte til mindre Lejligheders Tilvejebringelse. Det staar der ganske vist ogsaa i Lovforslaget, men det staar udtrykt saaledes: Boliger med mindre Lejligheder, og i sin Fremsættelsestale forklarede den højtærede Minister meget rigtigt dette saaledes, at det jo ingenlunde udelukker, at der i saadanne Ejendomme kan findes større Lejligheder, som altsaa ogsaa kan blive finansieret gennem Statsboligfondslaan, med andre Ord nogen egentlig Forskel mellem det, den højtærede Minister her foreslaar, og det, der var og endnu er i Henhold til den oprindelige Statsboligfondslov, er der faktisk ikke.

Naar den højtærede Minister siger: Nu skal Bygherren ubetinget være raadende over 15 pCt., nu er der ingen Plads for at skønne over, om man kan imødekomme ham, og navnlig heller ikke Plads for, at en Del

af disse egne Midler kan være tilvejebragt derved, at Haandværkere, Leverandører o. s. v. har ladet visse Beløb indestaa i Ejendommen, Beløb, der betegnes som Egenkapital for Bygherren, saa vil jeg dog henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Lovforslaget ganske vist, hvad der ikke var Tilfældet med den gamle Lov, tager dette Spørgsmaal op, men indskrænker sig til at sige, at som Regel maa ingen Del af dette Beløb direkte eller indirekte tilvejebringes af Foretagendets Haandværkere, Leverandører og lignende. Derved er der ladet den Plads aaben, som jeg i og for sig godt forstaar, at den højtærede Minister ønsker holdt aaben, men derved bliver ogsaa den Nydannelse, som den højtærede Minister mener ved dette Lovforslag at have tilvejebragt, til en Paastand, som, hvis man undersøger baade Indholdet af den gældende Lov og den Maade, hvorpaa den hidtil er forvaltet, vil vise sig ikke at have noget som helst med Virkeligheden at gøre.

Men saa kommer jeg endelig til det, som først og fremmest har foranlediget mig til at gøre disse Bemærkninger, den Omtale, den højtærede Minister — Sp. 5636 — har givet Ministeriets Forvaltning af Loven om Statsboligfonden gennem den Periode, i hvilken jeg havde den Ære at være Indenrigsminister. Den højtærede Minister siger: „Det, jeg i den Tid har gjort, er intet som helst andet end, at jeg har fulgt den Praksis, den tidligere Indenrigsminister — den Indenrigsminister, som gennemførte Loven af 23. December 1922 — indførte, og indførte meget hurtigt, efter at Loven var blevet vedtaget; han indførte den nemlig allerede i de første Maaneder af 1923, og hvis nogen skulde tvivle paa Rigtigheden af disse mine Bemærkninger, vil Materialet staa til enhver Disposition. Jeg fralægger mig altsaa alt Ansvar i den Henseende“ — og saa kommer der naturligvis nogle elskværdige Bemærkninger om, at hermed har den højtærede Minister ikke paa nogen Maade villet angribe sin Forgænger, det har slet ikke været hans Hensigt, han har ikke villet rette nogen Bebrejdelse o. s. v., de sædvanlige affable Talemaader, efter at man har søgt at skyde et Ansvar fra sig og læsse det over paa andre.

Jeg vil gerne i den Anledning sige til